PID	UOHSX00MWA60	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-18288/2026/162	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-R0064/2026/VZ	
Datum, místo	22. 5. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 31. 3. 2026 navrhovatelem

- InQool, a.s., IČO 29222389, se sídlem Svatopetrská 35/7, 617 00 Brno, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 8. 1. 2026 JUDr. Miroslavem Cákem, advokátem, ev. č. ČAK 21009, vykonávajícím advokacii ve společnosti AGM partners s.r.o., advokátní kancelář, IČO 21007519, se sídlem Hilleho 1838/1, 602 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 3. 2026, č. j. ÚOHS-09680/2026/500 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0043/2026/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- Česká agentura pro standardizaci, IČO 06578705, se sídlem Biskupský dvůr 1148/5, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 23. 1. 2026 JUDr. Jakubem Klatovským, LL.M., advokátem, ev. č. ČAK 15641, se sídlem Senovážné náměstí 978/23, 110 00 Praha,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „Databáze energetické náročnosti – dodávka systému“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-037890, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 10. 2025 pod ev. č. 701548-2025, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0043/2026/VZ, č. j. ÚOHS-09680/2026/500 ze dne 13. 3. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Zadavatel zahájil dne 21. 10. 2025 otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky.

2. Návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení ze dne 8. 12. 2025, které mu bylo doručeno 9. 12. 2025 (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“), a to na základě § 48 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „zákon“) z důvodu nesplnění zadávacích podmínek.

3. Dne 22. 12. 2025 obdržel zadavatel námitky proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z téhož dne (dále jen „námitky“). Zadavatel námitky rozhodnutím o námitkách ze dne 31. 12. 2025 odmítl (dále jen „rozhodnutí o námitkách“). Navrhovateli bylo rozhodnutí o námitkách doručeno 5. 1. 2026.

4. Navrhovatel podal dne 15. 1. 2026 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, který směřoval proti rozhodnutí o jeho vyloučení.

5. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „správní řízení“).

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

6. Dne 13. 3. 2026 vydal Úřad rozkladem napadené rozhodnutí, jehož výrokem návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítl, jelikož nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve uvedl, jaké skutečnosti vyplývají z dokumentace o zadávacím řízení. Následně se zabýval zákonností vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení v souvislosti s prokázáním ekonomické a části technické kvalifikace navrhovatele prostřednictvím svého poddodavatele – společnosti Servodata a.s. Úřad konstatoval, že z poddodavatelské smlouvy neplyne dostatečně konkrétní závazek, že poddodavatel bude vykonávat služby, ke kterým se prokazované kritérium kvalifikace vztahuje. Následně uzavřel, že závazek je neurčitý a nesrozumitelný, a nesplňuje tak požadavky dle § 83 zákona. Požadavky zákona nemohl poddodavatelský závazek splnit ani skrze zakotvení solidární odpovědnosti, neboť společnou a nerozdílnou odpovědnost vztahuje pouze na případy vzniku škody v příčinné souvislosti s porušením povinnosti poddodavatele, nikoliv však na samotné plnění předmětu veřejné zakázky.

8. Vzhledem k tomu, že podle provedeného dokazování lze dovodit, že důvody pro vyloučení navrhovatele podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona byly naplněny, shledal Úřad vyloučení navrhovatele zákonným.

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

9. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 16. 3. 2026. Rozklad, který Úřad obdržel dne 31. 3. 2026, tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

10. Navrhovatel v rozkladu tvrdí, že Úřad rozhodl nezákonně a věcně nesprávně. Konkrétně, že Úřad nesprávně vyhodnotil zákonnost postupu při posouzení splnění ekonomické a části technické kvalifikace navrhovatele při aplikaci ustanovení § 48 odst. 2 písm. a) zákona a na tomto základě mylně uzavřel, že vyloučení navrhovatele bylo zákonné.

11. Navrhovatel namítá, že předložil nejvýhodnější nabídku a zadavatel ho vyloučil i přesto, že zadávací podmínky splnil. Navrhovatel má za to, že Úřad postupoval přepjatě formalisticky, v rozporu s účelem zákona, zásadou proporcionality a principy 3E, protože se nezabýval ekonomickou výhodností nabídky a faktickými důsledky vyloučení.

12. Navrhovatel dále namítá, že konzultační služby představují reálné zapojení poddodavatele do plnění veřejné zakázky a Úřad nesprávně posoudil poddodavatelský závazek jako neurčitý. Poddodavatelská smlouva navíc vymezuje i rozsah činnosti 5-9 %, což je dle navrhovatele dostatečné k naplnění požadavků § 83 zákona.

13. Ohledně splnění ekonomické kvalifikace navrhovatel tvrdí, že ji splnil již svým vlastním obratem, s tím že v souhrnu převyšoval požadovaný obrat. K tomu přikládá výkazy zisků a ztrát, přičemž chybějící část 7 milionů Kč v roce 2022 je dle navrhovatele marginální. Navrhovatel dále namítá, že se Úřad nezabýval tím, že ekonomickou kvalifikaci lze skládat z více kapacit.

14. Navrhovatel v rozkladu namítá, že zadavatel měl využít postup dle § 46 a vyzvat navrhovatele k objasnění ohledně dílčích otázek splnění kvalifikace a k odstranění jakýchkoliv nastalých pochybností. Tím, že tak neučinil, zadavatel předčasně a nesprávně navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení.

15. Ohledně závazku v poddodavatelské smlouvě navrhovatel namítá, že Úřad nesprávně zúžil výklad společné a nerozdílné odpovědnosti pouze na odpovědnost za škodu, ačkoliv dle vůle stran a interpretačního prohlášení plyne závazek společné a nerozdílné odpovědnosti vůči zadavateli ohledně celé šetřené veřejné zakázky. Dále namítá, že Úřad porušil zákon, jelikož nezkoumal skutečný úmysl smluvních stran a použil čistě jazykový výklad smlouvy. Nakonec, že se Úřad vůbec nevypořádal s interpretačním prohlášením ohledně pojmu rámcová dohoda.

16. Ohledně technické kvalifikace navrhovatel namítá, že ji splnil, jelikož doložil i vlastní reference, které fakticky pokrývají splnění technické kvalifikace i bez započtení poddodavatele Servodata a.s.

Závěr rozkladu

17. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

18. Dne 13. 4. 2026 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k rozkladu. Navrhovatel podle zadavatele neuvádí v rozkladu žádnou argumentaci, jež by ovlivňovala závěry napadeného rozhodnutí.

19. Zadavatel souhlasí se závěrem Úřadu, že podstatou věci není obecná přípustnost prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby, ale otázka, zda konkrétní poddodavatelská smlouva předložená navrhovatelem splňovala požadavky ustanovení § 83 zákona. Zadavatel má za to, že nikoliv, neboť nabídka neobsahovala dostatečně určitý, reálný a přezkoumatelný závazek jiné osoby k plnění veřejné zakázky v rozsahu odpovídajícím prokazované kvalifikaci. Právě absence takového závazku představovala důvod vyloučení navrhovatele.

20. K námitce formalismu zadavatel uvádí, že došlo k posouzení v materiálním smyslu. Z poddodavatelského závazku nebylo možné zjistit, jaké konkrétní plnění bude poddodavatel realizovat, v jakém rozsahu a jakým způsobem.

21. Ve vztahu k § 46 zákona zadavatel uvádí, že jde o fakultativní oprávnění, nikoli povinnost. Podle jeho názoru nelze po zadavateli požadovat, aby tímto institutem napravoval nedostatky nabídky, zejména pokud se týkají samotného materiálního obsahu závazku jiné osoby a prokázání kvalifikace. Navíc dle zadavatele po uplynutí lhůty pro podání nabídek není možné dodatečně měnit nebo doplňovat kvalifikační základ nabídky.

22. Zadavatel rovněž uvádí, že argumentace navrhovatele nejnižší nabídkovou cenou není důvodná, neboť skutečnost, že nabídka je ekonomicky výhodná, nemůže vést k toleranci nesplnění zadávacích podmínek ani k oslabení zásady rovného zacházení.

23. Ve vztahu k interpretačnímu prohlášení zadavatel uvádí, že tento dokument nebyl součástí nabídky a nemůže zpětně změnit zákonnost rozhodnutí o vyloučení ani nahradit obsah poddodavatelské smlouvy. Současně uvádí, že samotná potřeba takového prohlášení potvrzuje, že závazek nebyl z původního textu smlouvy zřejmý.

24. K ekonomické kvalifikaci zadavatel uvádí, že poddodavatelská smlouva neobsahovala závazek poddodavatele plnit veřejnou zakázku společně a nerozdílně s navrhovatelem. Podle něj příslušná ustanovení smlouvy upravují pouze odpovědnost za škodu mezi smluvními stranami, a nikoli závazek vůči zadavateli. Část ustanovení týkající se rámcové dohody považuje zadavatel za nerelevantní pro posuzovanou zakázku.

25. Ohledně technické kvalifikace zadavatel uvádí, že nabídka neobsahovala konkrétní a určitý popis plnění poddodavatele. Formulace o poskytování konzultací či participaci v určitém procentním rozsahu podle něj neumožňují zjistit, jaké konkrétní činnosti bude poddodavatel vykonávat a zda jde o plnění odpovídající prokazované kvalifikaci.

26. K tvrzení, že navrhovatel mohl splnit kvalifikaci i bez poddodavatele, zadavatel uvádí, že posuzoval nabídku tak, jak byla podána, a že není povinen zpětně domýšlet jiné varianty prokázání kvalifikace, které navrhovatel v nabídce neuplatnil.

27. Zadavatel má za to, že navrhovatel neprokázal splnění podmínek účasti podle § 83 zákona, neboť poddodavatelská smlouva neobsahovala určitý a materiálně odpovídající závazek jiné osoby ve vztahu k ekonomické ani k technické kvalifikaci. Podmínky pro vyloučení podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona proto byly splněny. Z tohoto důvodu navrhuje, aby byl rozklad zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

28. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, přičemž byl přijat následující závěr.

30. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč nebylo přistoupeno ke změně ani ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

31. Navrhovatel v šetřené věci prokazoval prostřednictvím poddodavatele společnosti Servodata a.s. celou ekonomickou a část technické kvalifikace podle § 83 zákona. V nabídce doložil poddodavatelskou smlouvu, jakožto doklad podle § 83 odst. 1 písm. d) zákona.

32. Pokud jde o technickou a ekonomickou kvalifikaci, z ustanovení § 83 odst. 1 písm. d) zákona plyne, že prokazuje-li dodavatel tyto druhy kvalifikace poddodavatelem, pak musí doložit existenci závazku poddodavatele k určitému, věcně vymezenému plnění. Cílem je, aby měl zadavatel jistotu, že plnění zakázky bude realizovat subjekt, který dané kvalifikační kritérium splňuje. U ekonomické kvalifikace je pak možno doklad o existenci takového věcně konkretizovaného závazku nahradit dokladem o sjednání solidární odpovědnosti dodavatele a poddodavatele za plnění veřejné zakázky (§ 83 odst. 3 zákona). [1]

33. V poddodavatelské smlouvě je uvedeno mj. následující:

„(D) Smluvní strany se dohodly, že v případě přidělení zakázky Dodavateli je odpovědnost za plnění veřejné zakázky obou smluvních stran společná a nerozdílná, a to v případě vzniku škody v příčinné souvislosti s porušením povinnosti Poddodavatele podle této smlouvy.

Smluvní strany se dohodly, že v případě přidělení zakázky Dodavateli je odpovědnost vůči zadavateli a třetím osobám v souvislosti s plněním rámcové dohody nebo v souvislosti s plněním předmětu veřejných zakázek zadaných na základě rámcové dohody zavázáni [sic!] *společně a nerozdílně, a to po celou dobu trvání rámcové dohody, jakož i po celou dobu plnění veřejných zakázek zadaných na základě rámcové dohody, i po dobu trvání jiných závazků vyplývajících z rámcové dohody nebo veřejných zakázek zadaných na základě rámcové dohody.*

(...)

Poddodavatel se současně zavazuje poskytnout Dodavateli plnění určené k plnění Veřejné zakázky, popř. k poskytnutí věcí či práv, s nimiž bude Dodavatel oprávněn disponovat v rámci plnění Veřejné zakázky, a to konkrétně služby v rozsahu stanoveném v Nabídce podané Dodavatelem a alespoň v rozsahu, v jakém podavatel prokázal kvalifikaci za dodavatele (déle jen „Služby“). Poddodavatel se zavazuje poskytnout Dodavateli Služby v rámci plnění Veřejné zakázky. Na plnění předmětu veřejné zakázky se bude poddodavatel podílet prostřednictvím odborných konzultací vedlejšího člena realizačního týmu, a to ve výši rozmezí 5-9% formou participace na celém plnění veřejné zakázky.“[2]

To je z ustanovení poddodavatelské smlouvy v zásadě vše, co by mohlo vypovídat o zapojení poddodavatele do plnění šetřené veřejné zakázky, jakož i o případné solidární odpovědnosti.

34. Z uvedeného plynou tři relevantní skutečnosti pro posouzení závazku ve smyslu § 83 zákona. Smlouva výslovně uvádí, že se poddodavatel bude na předmětu plnění veřejné zakázky podílet

[1] Ustanovení § 83 odst. 3 zákona je totiž konstruováno jako vyvratitelná právní domněnka o tom, že požadavek § 83 odst. 1 písm. d) zákona (tj. doložení existence věcně konkretizovaného závazku) je splněn, je-li prokázáno sjednání solidární odpovědnosti za plnění zakázky.

[2] Položka ve spise č. 17

prostřednictvím odborných konzultací v rozsahu 5-9 % formou participace na celém plnění zakázky. Zároveň ze smlouvy plyne závazek společné a nerozdílné odpovědnosti v případě vzniku škody v příčinné souvislosti s porušením povinnosti poddodavatele (solidární odpovědnost za škodu). A nakonec závazek společně a nerozdílně plnit v souvislosti s plněním předmětu veřejných zakázek zadaných na základě rámcové dohody (solidární odpovědnost za plnění).

K určitosti závazku v poddodavatelské smlouvě

35. Navrhovatel namítá, že závazek ve smlouvě byl dostatečně konkrétní a vymezoval konkrétní závazek poddodavatele k šetřené veřejné zakázce.

36. Spornou otázkou v nyní šetřené věci tedy je, zda závazek vyplývající z poddodavatelské smlouvy je dostatečně určitý, konkrétní a přezkoumatelný a postačuje k posouzení závazku ve smyslu § 83 odst. 1 písm. d), tedy že předložená poddodavatelská smlouva obsahuje závazek, že jiná osoba bude plnit alespoň v rozsahu, ke kterému se prokazované kritérium kvalifikace vztahuje.

37. Nelze objektivně dovodit, že ze znění smlouvy vyplývá konkrétní závazek poddodavatele poskytnout určité plnění. Poddodavatelská smlouva nikterak nevymezuje plnění, které poddodavatel poskytne. Namítá-li navrhovatel, že tomu tak není a že vymezení plnění jako „odborných konzultací“ v určitém procentuálně vymezeném rozsahu ke splnění požadavků § 83 odst. 1 písm. d) zákona postačuje, nelze tomu přisvědčit. Z uvedeného není jasné, jakou součást plnění poskytovaného zadavateli poddodavatel dodavateli poskytne. Věcně konkretizovaný závazek k plnění odpovídajícímu předmětu veřejné zakázky byl přitom potřebný jak k prokázání kvalifikace technické, tak kvalifikace ekonomické.

38. V tomto ohledu nelze než odkázat na rozsudek NSS č. j. 9 As 7/2022-85 ze dne 3. 4. 2024 citovaný již v bodě 56 napadeného rozhodnutí: *„Nestačí si splnění kvalifikace formálně smluvně ‚koupit‘ nýbrž je zapotřebí spolehlivě doložit, v jakých ohledech, v jakých částech plnění veřejné zakázky, jakým konkrétním způsobem a do jaké konkrétní míry bude uchazeč reálně disponovat faktickou participací svého poddodavatele. Z poddodavatelské smlouvy, případně z dalších souvisejících dokumentů předložených za tímto účelem uchazečem, tedy musí vyplynout konkrétní závazek poddodavatele, jenž by buď spolehlivě dokládal míru jeho přímého podílu na realizaci plnění, nebo reálné poskytnutí věcí či práv, s nimiž by byl dodavatel oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky.“* Situace, kdy strany poddodavatelské smlouvy nesjednají konkrétně, jaké plnění (tj. např. jaké poradenství či konzultace) poddodavatel poskytne, je právě tou situací, která vzbuzuje důvodné pochybnosti, zda nedochází toliko k formálnímu kupování kvalifikace dodavatelem. Kdyby totiž dodavatel s reálnou účastí poddodavatele na plnění veřejné zakázky skutečně počítal, zavázal by se jej k tomu odpovídajícími ujednáními ve smlouvě tak, aby tato ujednání byla vymahatelná.

39. Výše uvedené pak rozvádí Krajský soud v Brně, jež ve svém rozhodnutí uvádí následující: *„Možnost prokazování kvalifikace však nemá vést k prostému ‚kupování kvalifikace‘ pro veřejnou zakázku. Není žádoucím jevem, aby byly veřejné zakázky zadávány uchazečům, kteří by sami zásadně nesplňovali zadavatelem stanovené kvalifikační předpoklady a tento nedostatek by nahrazovali subdodavatelsky. Smyslem subdodavatelského způsobu prokazování kvalifikace je tedy umožnit zásadně vhodnému a kompetentnímu dodavateli pouze doplnit vlastní kvalifikační předpoklady dílčími kvalifikačními předpoklady v určitých specifických segmentech, které splňuje jeho subdodavatel. Pokud má ze subdodavatelské smlouvy vyplývat „závazek subdodavatele“, je primárně třeba, aby subdodavatelská smlouva vůbec obsahovala*

nějakou jasně vymezenou kvalifikační dovednost (schopnost, licenci, zkušenost) a reálný platný závazek k jejímu plnění. Subdodavatelská smlouva proto vždy musí splňovat minimálně obecné požadavky na platnost právních úkonů. To znamená, že kromě obecných požadavků na platnost právního úkonu musí subdodavatelská smlouva být dostatečně určitá a srozumitelná. Mimo těchto minimálních požadavků je však třeba trvat také na tom, aby formulace takové smlouvy byla natolik konkrétní, že z ní bude zřejmé, jaká část kvalifikačních předpokladů bude za dodavatele prokázána prostřednictvím subdodavatele. Obecnými formulacemi, z nichž nemůže být postaveno najisto, jaké konkrétní plnění nebo jaké věci či práva mají být poskytovány, nemůže být prokázán žádný jejich konkrétní obsah ani rozsah.“[3]

40. K tomu odborná literatura uvádí obdobně: *„V každém případě je však nezbytné, aby obsah daného závazku (ať už se jedná o jednostranné prohlášení či smlouvu) byl dostatečně konkrétní a bylo z něj zřejmé, v jaké konkrétní míře se jiná osoba bude na plnění veřejné zakázky reálně podílet, tj. v závislosti na dané kritérium kvalifikace musí být uvedeno, jaké konkrétní činnosti bude vykonávat, resp. jaké konkrétní věci či práva dodavateli poskytne, aby s nimi mohl disponovat. Naopak je nedostačující, aby byl uveden např. jen procentuální poměr (objem) plnění jiné osoby na veřejné zakázce; tento může sloužit pouze jako určité doplňující vodítko pro zadavatele ohledně objemu plnění jiné osoby, ale jen samostatně zmíněný neobstojí.“*[4]

41. Z výše uvedeného tak plyne, že závazek v poddodavatelské smlouvě nebyl dostatečně určitý ani k prokázání ekonomické kvalifikace, ani k prokázání technické kvalifikace navrhovatele. Umožnění takového postupu by vedlo k tomu, jak výše uvedl Krajský soud v Brně, že dodavatelé by toliko “kupovali“ poddodavatelské závazky, aby na jejich základě mohli splnit podmínku technické či ekonomické kvalifikace pro určité zadávací řízení, a to bez konkrétního zapojení poddodavatele do plnění veřejné zakázky. Právě za účelem předcházení takovéto “koupi“ kvalifikace byla mimo jiné stanovena zákonná povinnost v poddodavatelské smlouvě vymezit, kterou konkrétní, určitou část plnění veřejné zakázky bude poddodavatel plnit.

42. Lze dodat, že předmět veřejné zakázky představuje vysoce komplexní plnění spočívající ve vytvoření a následném provozu informačního systému sloužícího veřejnosti s vazbou na základní registry a další systémy státní správy (ROB, ROS, Katastr nemovitostí/RUIAN, Identita občana, CAAIS, rejstřík trestů, REZA, systém SFŽP). Jde o dlouhodobý, významný systém, který bude zajišťovat monitoring spotřeby energie pro veřejné a státní instituce.[5] V tomto kontextu nabývá požadavek na ekonomickou kvalifikaci navrhovatele zcela zásadního významu, přičemž jej nelze redukovat na formální kritérium ani nahrazovat pouhou existencí závazku odborných konzultací. Ekonomická způsobilost dodavatele je materiálním předpokladem plnění předmětné veřejné zakázky. Z tohoto důvodu je zcela legitimní a žádoucí, aby zadavatel vyžadoval konkrétní závazek k prokázání ekonomické stability a dostatečného finančního zázemí, a tím chránil jak vynaložené veřejné prostředky, tak samotnou funkčnost informačního systému (ve smyslu schopnosti dodavatele jej dokončit řádně a včas s ohledem na jeho dostatečnou ekonomickou kapacitu).

[3] Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2021, č. j. 31 Af 64/2020-183)

[4] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 83 [Prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 656.

[5] Položka ve spise č. 10

43. Z výše uvedeného je zjevné, že navrhovatel nesplnil požadavek § 83 odst. 1 písm. d) zákona na předložení věcně konkretizovaného závazku poddodavatele.

44. Navrhovatel zároveň argumentuje jednak, že technickou kvalifikaci by splnil i vlastními referencemi bez ohledu na reference poddodavatele, jednak že ekonomickou kvalifikaci splnil z důvodu, že si poddodavatele zavázal solidární odpovědností za plnění veřejné zakázky, což zadavatel i Úřad nesprávně posoudili, když poddodavatelskou smlouvu interpretovali v rozporu s pravidly občanského zákoníku pro výklad právních jednání. Nejdříve byla podrobena přezkumu argumentace navrhovatele stran kvalifikace ekonomické. Pokud by totiž navrhovatel neobhájil své stanovisko, že zadavateli prokázal kvalifikaci ekonomickou, nemělo by smysl se dále zabývat jeho argumentací stran kvalifikace technické. Dle zadávacích podmínek totiž zadavatel požadoval prokázání obojího.

45. Závěr z této úvahy vyplynul takový, že navrhovatel ani ekonomickou kvalifikaci prostřednictvím poddodavatele neprokázal. Pro to svědčí následující důvody.

46. Z poddodavatelské smlouvy je zřejmé, že podíl na plnění předmětu veřejné zakázky není prokázán obecně vymezeným závazkem přispět odbornými konzultacemi v určitém procentuálním poměru. Navrhovatel má nicméně za to, že zákonné požadavky na závazek poddodavatele lze považovat za splněné skrze možnost danou § 83 odst. 3 zákona, když dle jeho názoru poddodavatelská smlouva (interpretovaná správně, dle pravidel občanského zákoníku zohledňujících skutečnou vůli stran) obsahuje ujednání solidární odpovědnosti dodavatele a poddodavatele za plnění veřejné zakázky.

47. V prvé řadě je třeba uvést, že závazek společné a nerozdílné odpovědnosti z textu poddodavatelské smlouvy plyne pouze

    a) v případě vzniku škody, nejde tedy o odpovědnost za plnění, ale toliko za majetkovou újmu,

    b) a dále v souvislosti s plněním rámcové dohody nebo předmětu veřejných zakázek zadaných na základě rámcové dohody, což ani jedno není v posuzovaném případě relevantní, jelikož předmět veřejné zakázky nebyl zadáván na základě rámcové dohody.

48. Je třeba položit si otázku, jestli zadavatel mohl rozumně dojít k závěru, že pojmem plnění rámcové smlouvy, resp. plněním zakázek zadaných na základě rámcové smlouvy strany měly na mysli plnění smlouvy na zadávanou veřejnou zakázku, která rámcovou smlouvu není.

49. Z textu poddodavatelské smlouvy nic v tomto smyslu neplyne.

50. Navrhovatel v rozkladu neuvádí, že by zadavateli předložil jiný dokument, ze kterého by zadavatel mohl výše uvedené usoudit. Interpretační prohlášení ze dne 10. 3. 2026, které bylo přílohou vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí[6] z téhož dne, tuto otázku sice jasně řeší,[7] nicméně navrhovatel jej předložil až Úřadu. Nelze tedy vytýkat zadavateli, že toto prohlášení nezohlednil.

---

[6] Položka 27 správního spisu.

[7] Interpretační prohlášení uvádí: *„Smluvní strany interpretují Dotčené ustanovení tak, že slova ‚rámcová dohoda' nebo ‚veřejné zakázky zadané na základě rámcové dohody' (které ve Smlouvě zůstaly jako relikt ze vzoru) odkazují* [na] *smlouvu a jakékoliv s ní související smlouvy, které by měly být uzavřeny mezi Dodavatelem a Zadavatelem na základě výsledku zadávacího řízení. Smluvní strany potvrzují, že poddodavatel je tedy v solidárním závazku (společně a nerozdílně) spolu s Dodavatelem vůči Zadavateli a třetím osobám v souvislosti s plněním zakázky, a to po celou dobu jejího trvání."*

51. Rovněž vyvstává otázka, jestli taková interpretace (tj. že rámcovou smlouvou se myslí smlouva v nynějším zadávacím řízení uzavíraná) mohla zadavatele rozumně napadnout a zda ji mohl považovat za jediný možný výklad poddodavatelské smlouvy. Na tuto otázku je třeba odpovědět tak, že zadavatele to napadnout jistě mohlo, a to už s poukazem na to, že jde o zjevnou administrativní chybu, když nynější zadávací řízení se nevede za účelem uzavření rámcové dohody a dotčený odstavec rovněž obsahuje formulačně nepřesné vyjádření (evidentně zde chybějí určitá slova). Nelze ovšem říci, že by otázka, zda strany poddodavatelské smlouvy sjednaly solidární odpovědnost za plnění, měla jedno jasné řešení. Lze si představit minimálně tři možné varianty, jak si poddodavatelskou smlouvu v tomto ohledu vyložit:

a) buď strany skutečně zamýšlely sjednat solidární odpovědnost za plnění veřejné zakázky jako celku

b) nebo tak zamýšlely učinit jen ve vztahu k části plnění, což by se nabízelo s poukazem na sjednaný procentuální podíl zapojení poddodavatele, přičemž tuto část plnění ovšem neoznačily,

c) anebo nezamýšlely solidární odpovědnost za plnění sjednat vůbec a jejich úmyslem bylo sjednat solidární odpovědnost toliko pro případ vzniku škody, protože celý tento jazykově nesourodý text do smlouvy nepatří.

52. V případě zjevné administrativní chyby judikatura dovodila, že taková situace může založit povinnost zadavatele použít institut žádosti o vysvětlení nabídky (§ 46 zákona). Tuto problematiku shrnulo rozhodnutí o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0057/2025/VZ, č. j. ÚOHS-22069/2025/162 takto: *„Je pravdou, že judikatura dovodila, že v určitých situacích, o které však ve zdejším případě nejde, je postup dle § 46 zákona pro zadavatele obligatorním, a zadavatel tedy za určitých okolností musí účastníka zadávacího řízení vyzvat k objasnění nabídky. Takový postup však platí pouze pro situace, kdy nabídka vykazuje* ***vady, které brání jejímu posouzení****, tedy například je nabídka nejasná (tj. zadavatel si nemůže být jist, co má vlastně posuzovat) nebo nabídka obsahuje rozporné údaje (tj. zadavatel neví, který z předložených údajů má brát jako rozhodující). Dále tento postup platí pro situace, kdy je v nabídce obsažena* ***zjevná písařská chyba*** *(rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2010-104 ze dne 6. 10. 2011), tj. situace, kdy by bylo nepřiměřené pro takové banální pochybení dodavatele vyloučit.* ***Naopak nejde o situace, kdy nabídka obsahuje údaje jasné, srozumitelné, bezrozporné (tj. zadavatel ví, co má posoudit), jde ovšem o údaje neprokazující, že dodavatel zadávací podmínku splňuje.*** *V takovém případě zadavatel není povinen uplatnit § 46 zákona. Opačný závěr by byl v rozporu se zásadou profesionality, principem odpovědnosti dodavatele za nabídku a v důsledku i se zněním, smyslem a účelem ustanovení § 39 odst. 5 zákona věty první. S argumentem a minori ad maius („od menšího k většímu“) lze odkázat na bod 26 rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Af 53/2020 ze dne 19. 11. 2021, kde citovaný soud připustil vylučování i pro nesplnění formálních požadavků stanovených zadavatelem.“* (bod 30 citovaného rozhodnutí; tučné zvýraznění doplněno). Uvedené rozhodnutí tedy v podstatě shrnuje, že použití § 46 zákona se stává obligatorním ve dvou případech. Zaprvé, pokud zadavatel z nabídky pro její nejasnost či vnitřní rozpornost neví, co má vlastně posuzovat, a zadruhé, pokud nabídka obsahuje zjevnou chybu (např. písařskou).

53. Pokud jde o první důvod, v nynějším případě je poddodavatelská smlouva obsažená v nabídce jasná v tom smyslu, že zadavatel z ní na první pohled může usoudit, že závazek solidární odpovědnosti za plnění zadávané zakázky tato smlouva nezakládá. Z poddodavatelské smlouvy

v tomto směru zkrátka nic neplyne. Kdyby zadavatel například měl k dispozici výše citované interpretační prohlášení, mohl by na situaci nazírat jinak. Tak tomu ovšem nebylo. Zadavateli tak poddodavatelskou smlouvou nebylo doloženo, že strany sjednaly solidární odpovědnost za plnění zadávané veřejné zakázky, ale naopak mu bylo doloženo, že sjednaly solidární odpovědnost pro jiné situace. Při pohledu na poddodavatelskou smlouvu se tak zadavateli nabízí jediný závěr, a sice že touto smlouvou existenci závazku solidární odpovědnosti za plnění zakázky navrhovatel prokázat nemohl. Zadavatel tedy nebyl povinen uplatnit § 46 zákona, protože nebyl postaven do situace, že by nevěděl, jaký údaj má dle navrhovatele vzít za rozhodný.

54. Pokud jde o druhý důvod, lze konstatovat, že skutečnost, že jde o zjevnou chybu, může povinnost aplikovat § 46 zákona aktivovat v případě, že při pohledu na chybu v nabídce je jasné, jaký údaj měl dodavatel na mysli (např. nabídka obsahuje 4 číselné údaje a jejich součet, přičemž součet je proveden matematicky špatně; tehdy je přiměřené po zadavateli požadovat, aby dodavateli umožnil opravit chybný součet skrze výzvu k vysvětlení nabídky, pokud ovšem samozřejmě nejde o hodnocené údaje). Tehdy je totiž nabídka v podstatě kompletní v tom smyslu, že dodavatel provedl všechny úvahy, které pro podání nabídky učinit měl, a pouze je nesprávně zachytil v textu nabídky, ačkoliv o jejím správném znění nemůže být pochyb. V nynějším případě za zjevnou administrativní chybu lze považovat pouze tu skutečnost, že se v textu poddodavatelské smlouvy vyskytuje pasáž, která v ní zjevně nemá co dělat, protože se netýká zadávané zakázky, nýbrž rámcové smlouvy. To ale není jádrem nynějšího problému. Důležitější je skutečnost, že v poddodavatelské smlouvě absentuje závazek solidární odpovědnosti jejích stran za plnění veřejné zakázky. Tuto skutečnost nelze považovat za chybu srovnatelnou se zjevnou písařskou, početní či jinou jednoduchou a snadno odstranitelnou chybou. Je tomu tak proto, že za dané situace nemůže být zadavateli jasné, co přesně chtěly strany poddodavatelské smlouvy sjednat (viz výše popsané 3 varianty výkladu sporného ujednání). Bylo přitom na odpovědnosti dodavatele a nikoho jiného, aby zadavateli předložil takovou poddodavatelskou smlouvu, která před požadavky zákona obstojí. To neučinil a důsledky z toho plynoucí pak musí jít v souladu se zásadou profesionality za ním. Ani druhý důvod pro obligatorní použití § 46 zákona tedy dán není.

55. Lze tedy uzavřít, že zadavatel neměl povinnost uplatnit § 46 zákona a vyzývat navrhovatele k objasnění administrativní chyby spočívající v tom, že v poddodavatelské smlouvě bylo ponecháno ujednání pravděpodobně pocházející ze smluvního vzoru, které ovšem nemělo význam pro šetřenou veřejnou zakázku.

56. Z výše uvedeného plyne, že navrhovatel neprokázal ekonomickou kvalifikaci skrze poddodavatele.

57. Další námitky navrhovatele vázané na splnění technické kvalifikace, zejména námitka splnění technické kvalifikace bez poddodavatele, jsou pak zcela bezpředmětné a není třeba se jimi zabývat, neboť k zákonnosti vyloučení účastníka zadávacího řízení postačuje naplnění byť jediného důvodu nesplnění zadávacích podmínek, přičemž v projednávané věci bylo takové pochybení shledáno již v otázce prokazování ekonomické kvalifikace.

K formalismu

58. Navrhovatel v rozkladu uvádí rozsáhlou úvahu nad problémy zadávání veřejných zakázek. Zároveň namítá, že Úřad založil své rozhodnutí na přepjatém formalismu a jazykovém výkladu bez zohlednění materiální stránky věci.

59. Úřad nedisponuje normotvornou pravomocí a musí postupovat výlučně v mezích a v souladu se zákony České republiky. Jakékoliv výhrady vůči systému fungování zadávání veřejných zakázek nemohou být přezkoumávány v tomto řízení.

60. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad neposuzoval sporné otázky šetřeného případu izolovaně, nýbrž zkoumal obsah poddodavatelského závazku v jeho celku se zaměřením na jeho materiální vypovídací schopnost. Klíčovým kritériem přitom bylo, zda z předloženého závazku jiné osoby lze spolehlivě, určitě a přezkoumatelně dovodit, jaké konkrétní plnění bude tato osoba v rámci veřejné zakázky poskytovat a v jakém rozsahu. Tento požadavek neplyne pouze z jazykového výkladu § 83 zákona, nýbrž z materiální potřeby ověření, že tato osoba bude mít k dispozici reálné kapacity nezbytné pro plnění veřejné zakázky.

61. Proto ani této námitce navrhovatele nelze přisvědčit.

VI. ZÁVĚR

Z výše uvedených důvodů je třeba uzavřít, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Navrhovatel byl ze zadávacího řízení vyloučen v souladu s ustanovením § 48 odst. 2 písm. a) zákona, jelikož nesplnil požadavky na kvalifikaci.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresáti:

1. JUDr. Jakub Klatovský, LL.M., advokát, Senovážné náměstí 978/23, 110 00 Praha
2. JUDr. Miroslav Cák, advokát, AGM partners s.r.o., advokátní kancelář, Hilleho 1838/1, 602 00 Brno

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy